

Pieter Koopmans is de nieuwe vaste molenaar van de Steektermolen. © Peter Franken

Steektermolen bij Alphen heeft weer een vaste molenaar: 'Dit type spreekt me aan'

Na vele decennia heeft de Steektermolen bij Alphen weer een 'echte' vaste molenaar. Pieter Koopmans vertelt er vandaag graag over op de 'buurt-molendag'.

Harrie van Opstal 01-06-19, 15:43

"De één gaat sporten, maar ik vind het heerlijk ontspannend om aan een touw te trekken"

Lange tijd hadden hij en zijn echtgenote Magdalena hun zinnen gezet op een van de Lijkermolens bij Rijpwetering. Maar nu het na een lange speurtocht de Steektermolen, tussen Alphen en Zwammerdam, is geworden is Pieter Koopmans (58) helemaal gelukkig.

Koopmans, werkzaam op de afdeling oncologie van HMC Antoniushove in Leidschendam, liep het molenvirus 'ergens begin jaren negentig' op in Leiden. „Ging ik af en toe naar molen De Put om meel te kopen. Tja, dan zag ik die imposante balken, die ingenieuze techniek. Daar kwam ik flabbergasted vandaan. Tijdens een praatje met de molenaar informeerde ik dan ook hoe je molenaar kon worden. Nou, gewoon aanmelden bij het Gilde van Vrijwillig Molenaars en de tweejarige opleiding volgen, was zijn antwoord."

Daar kwam het aanvankelijk niet van. Een voltijdse baan, een gezin met vijf opgroeiende kinderen en daar nog eens intensieve scholing bovenop was even te veel van het goede, schetst Koopmans. „Toen alleen de jongste twee - inmiddels 20 - nog thuis woonden en we gingen nadenken over hoe het over een aantal jaren zou zijn, stak het virus weer de kop op. Beiden vinden we een beetje avontuur wel leuk. En we vroegen ons hardop af hoe het zou zijn om op een molen te wonen en te werken. Toen heb ik mijn opleiding opgepakt en haalde ik in 2014 mijn diploma."

“Ik meldde mij opnieuw en toen bleek ik de enig overgeblevene in de race te zijn”

Diploma

Nadien 'hopte' hij min of meer van molen naar molen. De Rijnenburgermolen in Hazerswoude-Rijndijk bijvoorbeeld. „Daar ben ik begonnen. Onder begeleiding; ik moest mijn diploma nog halen. Ook heb ik op de korenmolen Nieuw Leven in Hazerswoude-Dorp gedraaid. Verder heb ik tijdens mijn lestijd op de Stevenshofjesmolen in Leiden gedraaid.”

Omdat zijn kinderen in de regio Leiden wonen, zocht hij voornamelijk in die omgeving. Een van de Lijkermolens in Rijpwetering leek vrij te komen en Koopmans dacht een goede kans te maken. „We leefden er zozeer naartoe dat we ons bij de keuze van meubilair afvroegen 'past dit in de molen?' Was het antwoord ontkennend, dan ging het de deur uit. Maar tot onze verrassing en spijt werden we het toen niet." Met een brede grijns: „Toen hebben we toch maar die bank gekocht waarvan we wisten dat hij echt nooit in een molen zou passen.”

Het keerpunt kwam een jaar geleden. De Rijnlandse Molenstichting zat na ruim drie jaar onderhandelen dicht bij een deal met het Hoogheemraadschap van Rijnland, dat de Steektermolen (omstreeks 1600) in de verkoop had gedaan. Maar alle kandidaat-molenaars, inclusief Koopmans zelf, twijfelden.

Dienstwoning

De vrijwillig molenaar moest zelf de naastliggende dienstwoning kopen. En in het weliswaar schattige, maar scheefgezakte huisje zat veel werk. „Dus ik dacht dat ook deze kans aan onze neus voorbijging. Tot ik enige tijd later hoorde dat de molenstichting alsnog zelf dat zomerhuis had gekocht. Ik meldde mij opnieuw en toen bleek ik de enig overgeblevene in de race te zijn.”

En dus is Pieter Koopmans sindsdien vier dagen per week aan het werk als verpleegkundige. De resterende tijd is hij molenaar. „De één gaat sporten, maar ik vind het heerlijk ontspannend om aan een touw te trekken. De wind, het weer, de molen, alles hier heeft een natuurlijk ritme. Je staat ontzettend dicht bij de natuur. En de wipwatermolen, dit type molen, spreekt mij het meeste aan. Typisch Hollands.”